

ÎNCHEIERE

26 iulie 2017

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii Supreme de Justiţie

În componenţa:

Preşedintele completului
Judecători

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

soluţionând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Iliev Vera, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Iliev Vera împotriva Primăriei oraşului Durleşti, intervenient accesoriu Consiliul oraşului Durleşti cu privire la obligarea eliberării autorizaţiei de schimbare a destinaţiei construcţiei,

împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 21 februarie 2017,

constată:

La 02 iunie 2016, Iliev Vera a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Durleşti, intervenient accesoriu Consiliul or. Durleşti cu privire la eliberarea autorizaţiei.

În motivarea cererii reclamanta a indicat că, la data de 29 decembrie 2014, fiind proprietara terenului pentru construcţii situat în or. Durleşti str. Tudor Vladimirescu, 95/1, a obţinut certificatul de urbanism la elaborarea documentaţiei de proiect pentru proiectarea blocului de oficii şi încăperi mixte pe terenul nominalizat, eliberat de Primăria or. Durleşti.

Mai invocă reclamanta că, ulterior a obţinut şi autorizaţia de construcţie cu nr.35/15 din 27 martie 2015.

Notează reclamanta că la 26 aprilie 2016 a solicitat printr-o cerere adresată Primăriei or. Durleşti eliberarea autorizaţiei de schimbare a destinaţiei construcţiei, însă nu a primit nici un răspuns.

Ulterior, la 19 mai 2016 reclamanta a înaintat în adresa Primăriei or. Durleşti o cerere suplimentară, anexând şi raportul de expertiză privind evaluarea tehnică şi aprecierea posibilităţii de schimb a destinaţiei imobilului, însă până la înaintarea cererii de chemare în judecată nu a primit nici un răspuns.

Consideră reclamanta că refuzul tacit al Primăriei or. Durleşti este nefondat şi ilegal.

Astfel solicită Iliev Vera obligarea Primăriei or. Durleşti la eliberarea autorizaţiei de schimbare a destinaţiei construcţiei din bloc de oficii şi încăperi mixte în bloc locativ.

Prin hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chişinău din 10 octombrie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de Iliev Vera împotriva Primăriei or. Durleşti, intervenient accesoriu Consiliul or. Durleşti cu privire la obligarea

eliberării autorizației de schimbare a destinației construcției, s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond prin prisma prevederilor Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcție nr. 163 din 09.07.2010, Regulamentului privind autorizarea funcționării și schimbării destinației construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 306 din 30 martie 2000, a constatat că schimbarea destinației construcției solicitată de către reclamantă este nejustificată, iar argumentele reclamantei precum că, construcția cu destinația actuală nu produce nici un profit sunt neîntemeiate, or, acestea nu se încadrează în nici un caz prevăzut în norma legală care ar face posibilă admiterea cererii.

Mai mult ca atât, solicitarea reclamantei de a obliga pârâtul la eliberarea autorizației de schimbare a destinației construcției, prima instanța a considerat-o inadmisibilă, or, instanța de judecată nu poate substitui atribuțiile administrației publice locale, ci verifică doar legalitatea refuzului eliberării certificatului de urbanism sau a autorizației de construire și se pronunță doar asupra legalității refuzului.

La 12 octombrie 2016, Iliev Vera a depus cerere de apel, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, s-a respins apelul declarat de Iliev Vera și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10 octombrie 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel la 27 aprilie 2017, Iliev Vera a înaintat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a decizie Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017 și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral sau după caz restituirea pricinii spre rejudecare.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 21 februarie 2017 a fost expediată în adresa recurentei la 27 martie 2017. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul depus la data de 27 aprilie 2017 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 10 mai 2017, în adresa intimatului a fost expedită spre cunoștință copia recursului declarat de către Iliev Vera cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

În motivarea cererii de recurs, recurenta a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Iliev Vera asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Iliev Vera ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Iliev Vera se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

Judecători

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea